

Pčelica i delfin

U jednoj sretnoj košnici, između mnoštva, živjela je i jedna mala pčelica. Svaki dan je morala puno raditi kako bi njezina zajednica mogla preživjeti, ali joj to nije bilo teško. Sve pčele oko nje su puno radile i zbog toga je svima bilo dobro. Od proljeća do jeseni bi skupile puno meda tako da ih nije bio strah zime. Zimi bi se zatvorile u svoju košnicu i međusobno grijale jer nisu imale peć koja bi to radila umjesto njih.

I tako bi naša pčelica dugo i sretno živjela da jedne zime nije sve krenulo po zlu. Zima je bila hladna i duga te su pčele potrošile veliki dio svojih zaliha. Kada je sunce granulo i biljke počele pripremati svoje pupoljke za prvi cvat, opet je zahladilo i ponovo je pao veliki snijeg. U košnici je zavladao panika. Zbog nestašice meda morale su smanjiti obroke, ali ni to nije bilo dovoljno. Morale su donijeti još goru odluku. Neke pčele će morati napustiti košnicu kako bi omogućile drugima da održe njihovu zajednicu. Tražili su se dobrovoljci za tu tešku odluku i mala pčela se prijavila.

- Ja idem. -

Znala je da je vani ne čeka ništa lijepo, ali se je ipak žrtvovala i izašla van. Snijeg se u međuvremenu otopio, ali je još uvijek bilo jako hladno. Biljke još dugo neće moći cvasti, a to znači da i hrane još dugo nema. Znala je da može preživjeti nekoliko dana i da se u tom vremenu vjerojatno ništa neće promijeniti. Sjela je na jedan stari panj i tamo razmišljala.

- Što da napravim? - brinula je.

- Ima li uopće spasa za mene? -

U to je do nje doskakutao jedan skakavac.

- Što radiš tu, mala pčelice. Nije li hladno da bi bila van košnice? - upita skakavac.

- Hladno je, ali u košnici nema više meda pa smo morale otići. -

- I što ćeš sad? -

- Ne znam. Gladna sam i promrzla. Bojim se da mogu još samo nekoliko dana izdržati ovako. Kad bi barem postojalo neko mjesto gdje nema zime! -

- Ja nisam bio tamo, ali sam od lastavica čuo da postoji takvo mjesto. -

- Gdje? -
- To je Afrika. Tamo navodno nema zime, a nalazi se daleko preko mora. -
- A kako da stignem tamo? -
- Prvo moraš letjeti na zapad da stigneš do mora, a zatim na jug preko cijelog mora. Nisam siguran da je to let u kojem može uspjeti mala pčelica. -
- Nema mi druge, moram pokušati jer nemam što izgubiti! - reče mala pčelica i krene na daleki put.
- Sretno! - poviknu za njom skakavac i mahne joj s nekoliko svojih nogu, ali to ona više nije mogla vidjeti.
- Nadam se da ćeš pronaći ono što tražiš! -

Letjela je naša mala pčela daleko na zapad i pronašla more o kojem je pričao skakavac. Nad morem je okrenula smjer i nastavila na jug. Letjela je cijeli dan i cijelu noć, a Afrika još nije bila na vidiku. Kad je svanulo jutro već je bila sva shrvana i gubila je snagu. Nekoliko puta je posrtala prema moru i ponovo uspjeta uzletjeti. No onda su krila prestala slušati i ona je pala u more.

- Ovo je kraj! - pomislila je jer je znala da s mokrim krilima ne može letjeti.
- Jesam li pametno napravila. Postoji li uopće ta Afrika? - pitale se je.

Sve to je promatrao jedan delfin. Nakon nekog vremena dopliva do nje.

- Tko si ti? - upita je.
- Ja sam pčela. - odgovori ona.
- A što radiš tu na moru, ovdje nama cvjetnih livada i ja nikada do sad nisam vidio pčelu! - bio je delfin znatiželjan.
- Duga je to i tužna priča. Pokušavam stići do Afrike jer tamo navodno nema zime, ali sam nakon dugog leta izgubila snagu i pala. -
- Ja bih ti možda mogao pomoći, ali me je malo strah. -
- A čega? -
- Zar vi pčele nemate žalac pomoću kojeg možete nekog piknuti? -
- To je istina, ali jednako tako je istina je i da svaka pčela mora umrijeti ako nekoga pikne. Zbog toga ti pčele ne koriste svoj žalac bez pravog razloga. Ja te sigurno neću piknuti ako mi pokušaš pomoći. -
- Vjerujem ti. Popni se na moja leđa, a ja ću te ponijeti do Afrike. Ima još dosta do tamo. -

I tako je delfin spasio pčelicu i pomogao joj da stigne do Afrike. U blizini obale su se pozdravili i svako je krenuo svojim putem.

Priča koju joj je ispričao skakavac o Africi bila je uglavnom točna. Tu zaista nema prave zime, a to je za pčele pravi raj. Dovoljno se je malo potruditi i već ćeš pronaći mnoštvo sočnog meda. Život je bio lakši nego ikad. Povremeno su se pojavila sjećanja o starom kraju i nada da će se vratiti tamo, u svoju staru košnicu i svojem starom društvu. Da će možda jednom moći ispričati skakavcu kako je stigla do Afrike i kako će ta priča možda nekada ponovo spasiti neku pčelu. Da će možda ponovo sresti svojeg delfina i da će na njegovim leđima krenuti nazad. I tako su prolazili uglavnom mirni dani.

No jednog jutra, kada je uživala u slatkom cvjetnom nektaru, začula je nečiji plač. Glas joj se učinio poznat pa je prekinula doručak i počela oslušivati. Plač je dolazio s mora i odmah je pomislila da je njezin prijatelj delfin u nevolji. Poletjela je prema moru i vrlo brzo ugledala ribarski brod koji vuče pune mreže. U jednoj od njih je pronašla svog zarobljenog prijatelja.

- Što se dogodilo? - upita ga.
- Vidiš. Zarobila me ova ogromna mreža. - tužno odgovori delfin.
- I što će biti s tobom? - brinula je pčelica.
- Vuku nas u tvornicu za preradu ribe i teško da ću više plivati morem. -
- Mogu li ti kako pomoći? -
- Na žalost ti si samo mala pčela, a ove mreže su jače i od mene. Molim te, odleti i živi dalje u slobodi. Nadam se da ću ti ostati u lijepom sjećanju. -
- Čekaj, znam! Brod prije ulaska u luku mora proći pored onih opasnih stijena. Ako kapetan skrene brod u pogrešnom smjeru, on se može lako razbiti. -
- A kako to misliš skrenuti brod? -
- Napasti ću kapetana, ako treba i piknut ću ga! -
- Ali nakon toga moraš umrijeti! -
- Nije bitno. - mirno odgovori pčelica i poleti.
- Neeemoj to napraviti, neeemoj!!! - uzalud je vikao delfin.

Pčela je bila odlučna u svojoj namjeri i čekala je svoju priliku. Kad se brod približio stijenama, uletjela je u kabinu i počela zujati oko kapetanove glave. Kapetan je počeo mahati rukama, ali je brod i dalje išao ravno. Vidjela je da tako neće postići ništa i da je vrijeme za posljednji čin. Piknula je kapetana u

vrat i on je podivljao od boli. Istrčao je iz kabine broda, brod je izgubio kontrolu i vrlo brzo se našao na stijenama.

Od siline udarca popucali su konopci koji su držali mreže i ribe su bile slobodne. Među njima slobodno je plivao i pčelin prijatelj. Znao je da je ova sloboda njezina zasluga i da je više nikada neće vidjeti.

- Hvala ti pčelice! - tužno je izgovorio delfin i otplivao u slobodu.